

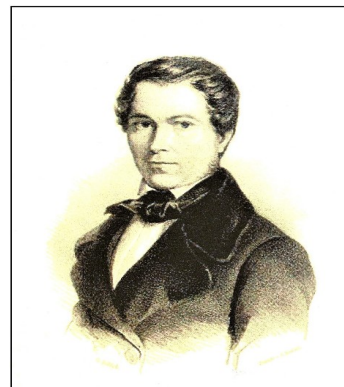
INFO 2021-2023 (č. 2 - 3 k 1. 4. 2023)

SPOLEČNOST PŘÁTEL JOSEFA LABITZKÉHO (SPJL), Karlovy Vary

Gesellschaft der Josef Labitzky Freunde / Josef Labitzky Friends Society

- členům a příznivcům (z českých krajů)

Bohumír Hájek, předseda a sekretář
Moskevská 98, 360 01 Karlovy Vary
Tel. 00420-353 225 167, Mobil 00420-606 450 310
E-mail: hajekbohous@seznam.cz

Vážení členové řádní i přispívající, přátelé a příznivci SPJL, srdečně Vás v začátku nového roku 2023 zdravím!

I když jste byli během uplynulého času k aktivitám a akcím naší společnosti průběžně informováni, je potřebné tuto činnost sumarizovat a také o další zajímavosti doplnit. Je pravdou, že se tak mohlo stát již dříve, přijměte tedy i mou omluvu. Toto číslo vydání berme jako dvojité (double), shrnující aktivity od léta 2021.

K uplynulému období se můžete také vrátit přehledem dat Vám zaslaných info-e-mailů –

2021: 11.6., 13.8., 14.10., 2022: 5.5., 3.7., 16.7., 20.9.,...

Ještě několik slov ke společenské situaci a k problémům kultury za zmíněné období. Víme, že rok 2021 byl rozhodující s postupným vypořádáním se s epidemií koronaviru a tím uvolněním možností shromažďování se ke kulturním akcím. Bohužel, v našem případě se nebylo možné pouštět do mnohých zamýšlených projektů. Plánovat něco více v předstihu bylo spojeno stále s nejistotou a bezmocností. Například zdravotní situace v sousedním Německu ještě koncem roku 2021 svou nestabilitou zapříčinila na poslední chvíli změnu oblíbeného tradičního dubnového termínu obnoveného karlovarského setkání evropské šlechty. S ním spojený výjimečný „Frühjahrsball - Jarní ples“ tak byl uskutečněn až 30. července jako „Letní ples“. I na něm ale zazněly Labitzkého skladby!

P Ř E H L E D příspěvků, str.:

- 2 Labitzkého odpoledne 5. 7. 2021 v Krásnu
- 3 Jiří Preisinger
Návštěvou v bečovské hudební škole
- 4 Návštěvou u tvůrce Labitzkého jubilejní busty
- 5 Hledaná mazurka Eduarda Strausse jen v Karlových Varech
Pod Labitzkého lípami 2021
- 6 Dirigent Hans Stähli
Busta J. Labitzkého finišuje
- 7 Busta „českého krále valčíku“ hotova
135 let hudební školy v Bečově a Labitzký
- 8 Koncert k poctě Labitzkého na bečovském hradě
- 9 Oslava 220. výročí Josefa Labitzkého v Krásně
- 10 Letní ples evropské šlechty
- 11 Za Tomášem Jelinowiczem
- 12 CD Julia Fučíka a Eduarda Strausse
- 13 Pod Labitzkého lípami 2022
- 15 Víkend Německé společnosti Johanna Strausse v Coburgu

16 Novoroční koncert 2023 Orchestru „Die flotten Geister“ v Karlových Varech

19 Termíny, akce, aktivity

Evidence členů SPJL

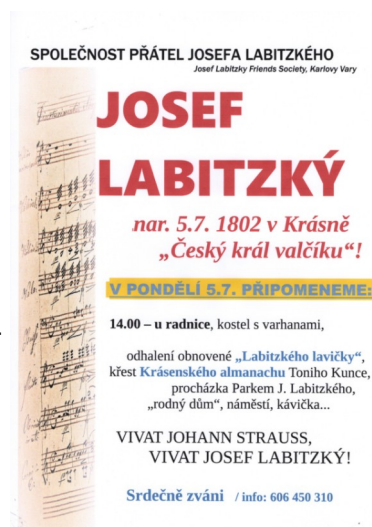
20 Poznámky, výzvy ke členům

Co přinesl uplynulý čas

Labitzkého odpoledne 5. 7. 2021 v Krásně

Ani v tomto roce z výše zmíněných důvodů nebylo možné zodpovědně plánovat a uskutečnit velký koncert Orchestru Grandhotelu Pupp k počtě narození „českého krále valčíku“ Josefa Labitzkého. S vidinou, že tomu tak bude lépe v roce dalším (2022), uspořádala SPJL v den skladatelova narození 5. července alespoň menší odpolední program, obohacený zajímavými příspěvky.

Účastníci setkání se shromáždili nejprve v kostele sv. Kateřiny, který pamatuje, byť po přestavbě v roce 1859 již v pozměněné podobě, Labitzkého křest. (Více např. v mém příspěvku „*Mládí Josefa Labitzkého v Bečově a Krásnu 1802-1835*“ pro Sborník z konference „620 let Bečova nad Teplou“, 2019). Krátké příspěvky předsedy Bohumíra Hájka a dr. Joachima Rupperta k uvítání přítomných byly obohaceny poutními písněmi za doprovodu kůrových varhan, které rozezněl Miroslav Kovář, varhaník Českobratrské církve evangelické v Karlových Varech. Pro všechny přítomné jistě významná vzpomínková chvíle. Nato se účastníci přesunuli před kostel, kde je již od roku 2002 zásluhou pánů Hartwiga Rupperta a Antonína Kunce instalována „Labitzkého lavička“. Po téměř 20 letech ji bylo třeba renovovat. Tohoto úkolu se se zdarem zhostila vnučka Hartwiga Rupperta Anna Maria Schröcková se svými přáteli z blízkého Horního Slavkova. Budiž jim za to velké poděkování.

Dalším příjemným překvapením byl křest „Krásenského almanachu“ Antonína (Toniho) Kunce. Almanach je věnován rodině Ruppertů, kteří po staletí patřili a patří k významným krásenským rodinám. Autor, novinář povoláním, rozšířil almanach i o příspěvky k Labitzkému a k našim krásenským setkáním. I jemu buď za tuto skvělou práci velký dík a doporučuji každému členu SPJL

mít výtisk v knihovně. Poděkování patří také místním členům Společnosti a krásenské radnici s místostarostou panem Ing. Martinem Pribolem v čele. *Pozn.: Pan starosta Josef Havel byl na lékařem naordinovaném pooperačním léčení.*

Následovala procházka parkem za kostelem, který bude v krátké době po rekonstrukci a vhodným místem pro kulturní programy. Dále pokračovala s průvodním slovem přes náměstí až k uličce, kde stál do poloviny 60. let, nežli byl pro zchátralost stržen, Labitzkého rodný dům. Jaká škoda, že nebyla patrně vůle jej zachránit, měl by dnes jedinečnou historickou cenu!

Jiří Preisinger

S velkým zármutkem a lítostí si připomeňme odchod nám vzácného přítele, člena naší i dalších společností, skvělého houslového virtuosa a vedoucího Johann Strauss orchestru „Die flotten Geister“ Coburg - Vídeň – Jiřího Preisinger (1. 10. 1948 – 9. 7. 2021 v Pozořicích u Brna).

Svá studia ukončil v roce 1970 v Brně Beethovenovým koncertem D dur, krátce působil ve Státní filharmonii Brno a následně na místě koncertního mistra ve Slovenském národním divadle.

V roce 1972 byl osloven Slovkoncertem s nabídkou angažmá v Německu, které přijal a kde nakonec i natrvalo s rodinou zůstal, žil a působil. Dlouhodobě zastával významné místo koncertního mistra v operním orchestru divadla v bavorském Coburgu. Od 90. let se stále častěji vracel do svého moravského rodiště a spolupracoval s brněnskými přáteli. Do revoluce roku 1989 to nebylo možné, byl v emigraci.

V roce 2002 spoluzakládá Českou společnost Johann Strauss a vyvíjí bohatou koncertní činnost. Se svým orchestrem a s vídeňskými přáteli nahrává několik CD, v roce 2005 pak zejména spolurealizuje nahrávku méně známé operety Johanna Strausse „Jabuka“.

Při svých cestách mezi Coburgem, kde měl stále rodinu a vyučoval mladé houslisty, a rodnými Pozořicemi, se velmi často zastavoval na kávu, večeri, na kus řeči u nás v Tuhnicích. I proto již v samém počátku naší spolupráce došlo v roce 2004 při prvním „*Labitzkého víkendů – K počtě valčíkových králů*“ ke společnému galakonzertu – ke spojení salonních orchestrů GH Pupp a Coburg-Vídeň v jeden symfonický, s několika pěveckými sólisty a dvěma dirigenty. Hudba Labitzkých, Straussů, Komzáka a dalších mohla zaznít ve Slavnostním sále Pupp v plné kráse barev velkého orchestru. Se svým „vídeňským ensemble“ téměř každoročně vystupoval na pódii divadel ve Františkových i Mariánských Lázních a Karlových Varů a protože mu vypomáhali mnozí hudebníci z řad členů Karlovarského symfonického orchestru, vzpomínají i tito.

Jiří Preisinger také osobně zasedl vícekrát v Orchestru GH Pupp a v roce 2017 obohatil svou hrou i setkání Labitzkého přátel „*Pod*

Labitzkého lípami“. Jiřímu děkujeme a je a bude ve vzpomínkách stále s námi.

Návštěvou v bečovské hudební škole

Ve čtvrtek 22. července 2021 jsme ve trojici Olga Haláková, dr. Jaroslav Svejkovský a Bohumír Hájek krátkou návštěvou historické budovy dnešní ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou učinili první praktický krok v ideovém záměru oslavit v příštím roce (2022) 180. jubileum narození Josefa Labitzkého jeho první bustou! Kdysi slavná bečovská „konzervatoř“ oslaví v příštím roce (2022) také své významné jubileum – 135. výročí založení (1887) a tak první kopie Labitzkého busty bude při této příležitosti instalována v jejím koncertním sále. S myšlenkou vytvořit bustu přišel dr. Svejkovský, před lety bečovský občan a absolvent školy za ředitelování Josefa Oplta. *Pozn.: Ředitel Oplt absolvoval školu ještě v předválečných letech a protože jeho německá antifašistická rodina nebyla vysídlena, mohl pokračovat pedagogicky ve svém povolání.*

Naopak Olga Haláková je v této škole jako doma, neboť donedávna i při své funkci starostky města zde vedla výtvarnou a keramickou výuku. Školou nás také s radostí provedla a my jsme obdivovali jak dispozici sálu s varhanami a bustami znamenitých skladatelů, tak například staré zachovalé skříně v bývalé zkušebně školního orchestru. Byli jsme zde samozřejmě již mnohokrát, ale ne při podobné příležitosti.

Návštěvou u tvůrce

Labitzkého jubilejní busty

Jako přátelé a příznivci chodského kraje a chodského folklóru zajíždíme téměř každým rokem v polovině srpna na velkolepé Chodské „svatovavřínecké“ slavnosti. V „covidových“ letech byly také velmi dramaturgicky postižené, přesto se v jakémsi polovičním nasazení (bez účasti zahraničních souborů) konaly a my jsme si ten víkend opět plně užili.

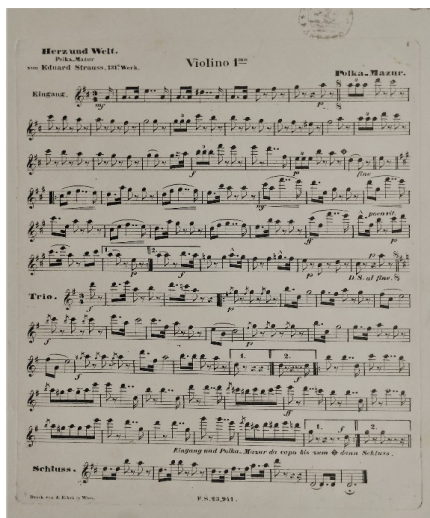
Shodou okolností se tu také naskytla poprvé příležitost seznámit se a navštívit námi osloveného tvůrce první busty Josefa Labitzkého, pana akad. sochaře Karla Bartáčka. První osobní setkání (16. 8.) to bylo pro nás, Hanu a Bohumíra Hájkových, dr. Jaroslav Svejkovský již měl tu příležitost. Jaká náhoda, že právě v tomto roce zakoupil sochař Karel Bartáček hospodářskou usedlost na návsi malé vsí Malonice, pár kilometrů severně od Domažlic směrem na Blovice. Dosavadní ateliér ve Velharticích opustil a zabydluje se zde. Pro nás lépe, můžeme ho častěji navštívit. Jinak v současné době pracuje i pro filmové ateliéry Barandov a bydlí stále na (v) Karlštejně.

Protože naše návštěva byla předem avizovaná a byť jsme mistra do díla nijak netlačili, měl pro nás připravený první „nástřel“ busty a myslím, že to byla i první práce v jeho nově vznikajícím ateliéru. Setkání s autorem pro SPJL významné busty Josefa Labitzkého nás pro budoucnost příjemně natěšilo!

Hledaná mazurka Eduarda Strausse jen v Karlových Varech

Stalo se koncem července, že prostřednictvím našeho člena Tomáše Jelinowicze, zároveň člena české i britské společnosti Johanna Strausse, zaslal John Diamond, prezident britské společnosti, žádost, jestli nemáme v Karlových Varech jednu jimi hledanou skladbu Eduarda Strausse, kterou mají jen v nečitelné rukopisné partitūře a nelze ji dost dobře bez chyb nově vypracovat. Jen tato

jediná jim chybí do celkové skladby kompletu pro připravovanou další nahrávku opusů Eduarda Strausse. Jde o op. 131 – Herz und Welt (Srdce a svět), Polka Mazur. A ejhle, objevujeme ji ve vyřazené části archivu KSO ve státním archivu v Rybářích. Bohužel, rybářský archiv trpí nedostatkem archivního prostoru, proto má některé materiály umístěné v Chebu a není lehké se k nim badatelsky dostat. Stale trvající covidová situace navíc umožňuje v archivu přítomnost pouze jednoho badatele, takže se k materiálu této skladby dostávám až po měsíci. Ale sláva, sláva, orchestrální materiály jsou velmi zachovalé (viz), mohu je vyfotit, v počítači něco upravit a k velké radosti anglickým přátelům e-mailem odeslat. To už jde snadno a rychle.

P.S. Předěslu, že přesně za rok budeme přítomni v sále Komorní filharmonie Pardubice nahrávání CD Eduarda Strausse – včetně této „karlovarské“ skladby a výše zmíněných anglických přátel.

Pod Labitzkého lípami 2021

Dne 16. září jsme se opět tradičně sešli ke vzpomínkové akci „Pod Labitzkého lípami“ na drahovickém hřbitově v Karlových Varech. V tomto roce si připomínáme k Josefu Labitzkému 140 let od jeho úmrtí – 19.8. 1881. Toto významné jubileum bylo také zdůrazněno slovem předsedy SPJL nejvíce. Slovo obohatily tklivé tóny zde poprvé znějícího anglického rohu v podání Amálie Ivanusové (Rusko), studentky JAMU v Brně, tento týden vypomáhající v KSO.

Anglický roh si všichni spojujeme s jednou z nejslavnějších melodií hudební literatury, a to s mystickým „Largem“ z Novosvětské symfonie Antonína Dvořáka. Ta zazněla v kontinentální premiéře karlovarského Lázeňského orchestru poprvé 20. července 1894 v Poštovním dvoře. Hobojisté dokonce vědí, kdo dnes vlastní nástroj, na který se tehdy hrálo a doufejme, že se někdy podaří originální nástroj rozeznít i pod Labitzkého lípami!

Svou přítomností toto zastavení i tentokrát povýšily delegace Labitzkého přátel a zastupitelů radnic z Krásna a Bečova. Všem účastníkům děkujeme a těšíme se zase za rok.

Dirigent Hans Stähli

6.11. 2021 zemřel Hans Stähli, Labitzkého společnosti známý švýcarský dirigent, skladatel, autor např. pěti symfonií, opery aj., profesor na několika vysokých školách a hlavně dlouholetý šéfdirigent Zemského divadla v bavorském Coburgu, sídle německé společnosti Johanna Strausse. Tam jsme se také seznámili a později několikrát setkali. V uplynulých letech byl velmi nemocný, kvůli nemoci odešel z divadla, přesto stále řadu let ještě dirigoval. Ale proč si ho připomínáme.

V roce 2004 při prvním velkém Labitzkého víkendu (trval celý týden) přijel do Karlových Varů s Johann Strauss - orchestrem "Die flotten Geister", který v roce 1998 spolu s Jiřím Preisingerem založili. Tehdy jsme tento orchestr spojili s Orchestrem Grandhotelu Pupp v symfonický orchestr (viz výše k Jiřímu Preisingerovi) a pod jeho a mou taktovkou hráli řadu známých i méně známých skladeb

dynastie Straussů a Labitzkých. V galaprogramu účinkovali: Hana Spinethová, Andrea Chudak (Berlín), Zbyněk Brabec, Berta Růžicková (citera) a přítomen byl i Otfried Lampel z německého Salemu - prapravnuk Labitzkého.

Hans Stähli byl mezi svými hudebníky v Coburgu velmi oblíbený, stále jsme uvažovali o případné další spolupráci. Bohužel, k ní již nedojde.

Galakonzert spojených orchestrů 29. 8. 2004 v Grandhotelu Pupp.

Busta J. Labitzkého finišuje

Mistr Karel Bartáček se během podzimních měsíců vrátil k práci na Labitzkého bustě a výsledek svého tvůrčího snažení zaslal k posouzení „Výboru pro bustu Josefa Labitzkého 2022“, která byla k tomuto účelu z řad našich členů dohodnuta a jmenována. Jsou v ní symbolicky zastoupena všech na tři města s Labitzkého životem a působením spojena. Za Krásno – místo narození, je zastoupen Josef Havel, starosta. Za Bečov nad Teplou – místo vzdělávání se a třiceti let žití, Olga Haláková,

místostarostka a krajská radní pro kulturu a památky, a zejména výtvarnice, sochařka a medailérka + MVDr. Jaroslav Svejkovský, původně bečovský občan a absolvent hudební školy. Za Karlovy Vary – místo Labitzkého vrcholného působení, ale i skonu, Bohumír Hájek, předseda SPJL, dirigent a hudební historik, Labitzkého propagátor. 12.11. v kanceláři krajské radní Olgy Halákové proběhla s pány Svejkovským a Hájkem diskuze nad poslední modelací, návrhem mistra Bartáčka. Byla přijata některá drobná doporučení k další modelaci, ale jednohlasně vyjádřena také radost z dosavadního výsledku. Těšíme se na finále!

Busta „Českého krále valčíku“ hotova

V prvních měsících nového roku 2022 mistr Bartáček průběžně cizeluje naše ještě další „drobnůstky“, které si vymýšlíme, ale na počátku dubnu je již busta definitivně dokončena a v laminátu s patinovaným bronzem jako první kopie budoucího originálu v bronzu odlita.

Jeden z finálních autorových fotosnímků předávám dne 5. dubna paní Olze Halákové jako poděkování za probíhající spolupráci – která, jak se všichni těšíme, nekončí, ale bude pokračovat fanfárami a Labitzkého originálem v bronzu přímo do Císařských lázní!

Domlouváme se, že 25. dubna se cesty Hájkových a dr. Svejkovského opět v Malonicích u mistra Bartáčka sejdou a busta bude patřičně dokumentována a převzata.

Pořízená fotodokumentace bude použita jako definitivní pro propagaci v dalších měsících a letech. Pečlivě zabalenou bustu převzal dr. Svejkovský a doručí ji do bečovské hudební školy, kde bude instalována a při květnové slavnosti 135 let trvání školy odhalena.

135 let hudební školy v Bečově a Labitzký

V sobotu 14. května si připomněla slavnostním odpolednem ZUŠ Josefa Labitzkého (se jménem od roku 2002) 135. výročí svého založení. Krátkým projevem k bohaté historii místní výjimečné školy

vystoupil současný ředitel Petr Pitra, dlouholetý koncertní mistr, dosud hrající člen KSO. Mohl by to být i celodenní seminář, i takový by si tato kdysi „Bečovská konzervatoř“ zasloužila. Byla v úzkém kontaktu s konzervatoří pražskou a její absolventi se po šestiletém intenzivním studiu uplatnili v okolních lázeňských a vojenských orchestrech, dokonce i v orchestrech zahraničních. Jedním z nejvýznamnějších žáků ještě školy generací předchozích byl právě Josef Labitzký, který se ve věku necelého roku stáří se svými rodiči přestěhoval z blízkého Krásna do Bečova. Zde mimo skvělou výuku a dokonalost v hudbě získal i list řemesla cechu postřihačského, oženil se a teprve v roce 1833 (1835) se s rodinou přestěhoval do Karlových Varů, aby zastával místo ředitele a kapelníka nově formovaného lázeňského orchestru.

Slavnostní odpoledne bylo příležitostí k setkání mnoha absolventů školy, zejména starších ročníků. Několika drobnými skladbami přispěla na varhany absolventka školy Jitka Chaloupková, emeritní profesorka konzervatoří v Plzni a Českých Budějovicích. Slovem krajská radní pro kulturu Olga Haláková a krajský radní pro školství Jindřich Čermák.

Nejvýznamnějším bodem programu pak bylo slavnostní odhalení první busty Josefa Labitzkého za přítomnosti autora, akad. sochaře Karla Bartáčka. Bohumír Hájek, předseda SPJL, objasnil ideu a anabázi vzniku této krásné busty, jejíž kopie se nyní zařadí mezi busty hudebních velikánů, kteří se v sále nacházejí. Mozart a Beethoven z doby ještě předválečné, Smetana a Dvořák poválečné. Závěr programu patřil hudebníkům - členům KSO s vedoucím a sólistou Janem Sedláčkem, kteří provedli vynikajícím způsobem Vivaldiho „Čtvero ročních dob“. Vivat Labitzký!

Koncert k poctě Labitzkého na bečovském hradě

Součástí oslav výročí hudební školy v Bečově se stal také koncert komorního orchestru členů KSO na nádvoří bečovského hradu 25. června. V programu zaznělo několik skladeb jubilanta Josefa Labitzkého, ale též jedna ze suit dalšího slavného krásenského rodáka, barokního skladatele Johanna Caspara Ferdinanda Fischera (1656 – 1746). Komorní orchestr pod vedením Daniela Pitry provedl záslužně zejména Labitzkého Concertino pro flétnu, op. 287, který nastudovala sóloflétnistka KSO Michaela Petrová. Mladý Daniel Pitra přepsal skladby do nových materiálů, což je také záslužné, ale ještě by to chtělo přidat na kvalitě výsledné práce a úpravy, abychom se takovým Labitzkým mohli pochlubit před světem.

Mezi posluchači se mihla i nová ředitelka KSO paní Michaela Moc Káčerková, varhanice a organizátorka Festivalu J. C. F. Fischera s letními koncerty v Karlových Varech a okolí. Je na místě poděkovat také Karlovarskému kraji, zastoupenému krajskou radní pro kulturu a památky, naší členkou, Olgou Halákovou, za dotační dar, kterým byly pokryty náklady oslav 135. jubilea školy včetně pořízení Labitzkého busty a honorářů koncertů. Je třeba zmínit, že výjimečnost kdysi věhlasné bečovské hudební školy se dnes obráží i v tom, že jako jediná v kraji má stále za zřizovatele Karlovarský kraj, když ostatní byly převedeny pod správu svých městských radnic.

Oslava 220. výročí narození Josefa Labitzkého v Krásné

Přesně na den se před 220 lety v Krásné / Schönfeldu přibývšímu sem polskému otci Christianu Gottliebu Lawitzkému a německé matce Marii Anně Gerstnerové z blízkého Bečova / Petschau narodil prvorozený syn Franz Joseph Lawitzky, později nám známý Josef Labitzký – „český král valčíků“! ...

Je krásné odpoledne 5. července a SPJL spolu s radnicí města připravila program, kterým si přátelé odkazu Josefa Labitzkého připomenou jedinečné výročí jeho narození. Činíme tak téměř každým rokem, ale dnes je třeba si dát záležet.

Bohužel, ani tentokrát se nezdařilo zrealizovat to nejdůležitější, tedy aby zazněl živoucí koncert většího orchestru se skladbami Josefa a Augusta Labitzkých, a to zejména také valčíky, polky, pochody..., které budou vyndány ze zašlých archivů a zazní tak v obnovené premiéře. Tak jako se to dařilo v několika případech v předchozích dvaceti letech. Provozní náklady na přípravu a provedení takového programu výrazně vzrostly a bez větších dotací nebude možné něco podobného realizovat nejspíše ani v nejbližších letech. Cestou by

mohla být spolupráce dotčených měst, Kraje, Česko-něm. fondu, ale také příspěví institucí dalších, zejména Karlovarského symfonického orchestru, jehož dramaturgie o Labitzké, bohužel, nejeví dlouhodobý zájem.

Po slově předsedy SPJL Bohumíra Hájka, který úvodem přivítal místní i přespoleční a zdůraznil význam dnešního setkání přátel Josefa Labitzkého, vše s dalšími zdravicemi starosty Josefa Havla, krajské radní Olgy Halákové a za Českou společnost Johann Strauss Tomáše Jelinowicze, směřovalo k slavnostnímu odhalení busty Josefa Labitzkého, pro dnešní odpoledne

instalované na dřevěném podstavci z kanceláře starosty, pokrytém tmavě červeným sametem. Akt odhalení za velkého potlesku přítomných provedli výše zmínění činovníci, samozřejmě všichni jsou členové Společnosti, ale z nejdůležitějších byla sklenka šampaňského a pár skromných slov od pří-

tomného autora busty, akad. sochaře Karla Bartáčka. Jistě může být se svou prací spokojený, což nás v tomto pamětním textu vede k tomu, abychom za SPJL i my zde vyjádřili spokojenost naši. Busta tato pro Krásno je druhou laminátovou kopií dle originálu, který v klasickém bronzu by mohl být dříve či později umístěn v současné době nákladně rekonstruovaných Císařských lázních. Zejména v souvislosti se 190. jubilejní sezónou 2024 / 2025 KSO, který pod Labitzkého taktovkou dosáhl v polovině 19. století nejvyššího evropského věhlasu.

Krásenská busta bude zatím vystavena v pracovně starosty na historické radnici, ve které kdysi bývalo i malé městské muzeum s významnými i Labitzkého památkami. Doufáme, že se v dalších letech nalezne řešení a to v podobě alespoň pamětní síně.

Další část programu se konala v obnoveném parku nad kostelem. Účastníci setkání sem přešli pohodlnou procházkou a se sklenkou v ruce měli možnost vyslechnout malý improvizovaný koncert z CD nahrávek Labitzkého skladeb v podání světových orchestrů. Vivat Josef Labitzký!

Letní ples evropské šlechty / Karlsbader Wochenende

Bohužel, i v tomto roce (2022) nebylo možné z důvodů ještě přetrvávajících proticovidových opa-

tření v sousedním Německu uspořádat „Karlovský víkend“ v tradičním termínu, tedy v posledním víkendu měsíce dubna. Pojem „Jarní ples / Frühjahrsball“ byl proto dohodnut a zaměněn za Letní ples / Sommerball“ a uskutečnil se až v závěru července. Termín pro pořádání plesu je dnes neobvyklý, ale např. v 19. století byl zcela běžný. Lidé měli potřebu se radovat a veselit v každém období roku. V Karlových Varech pak v letní lázeňské sezóně zejména.

Ples byl snad počtem účastníků o něco skromnější, programově však tradici dostal a tak nakonec i orchestr měl tu čest opět vyhrávat v sobotu 30. 7. při noblesním „à la wiener“ bálu se čtverylkami, grand valčíky... V řadách „Bálorchestru“ se našli i sólisté pro zpěv písní Jaroslava Ježka - waltzu „Když jsem kytici vázala“ – s klarinetistkou Věrou Kestřánkovou, a tanga „Mercedes“ – s kontrabasistou Janem Jirmáskem. Zazněla i Labitzkého „Charlottina polka“, op. 169!

Za Tomášem Jelinowiczem

Vážení přátelé,

v níže uvedeném kondolenčním dopise, který jsme zaslali Vám i přátelům zahraničním krátce po obdržení smutné zprávy o náhlém skonu našeho vzácného přítele, je uvedeno mnohé. Rád bych doplnil ještě několik slov.

Předně považuji pana Tomáše Jelino-
wicze za nejvýznamnějšího přítele
a osobního spolupracovníka v aktivi-
tách k poctě Josefa a Augusta Labitz-
kých za posledních 20 let. Neváhal
z Chomutova přijet, konzultovat, účast-
nit se většiny koncertů a akcí naší spo-
lečnosti. Kdykoliv také poskytl obra-
tem potřebné překlady do anglického
jazyka, který spojuje všechny
straussovské společnosti v zemích
evropských i zámořských.
Přes dlouhodobé zdravotní problémy,
které mu postupně ubíraly tělesné síly,

jsme se s radostí setkali ještě 5. července v Krásnu při slavnosti 220. výročí narození a odhalení busty Josefu Labitzkému. Tři týdny nato strávil víkend 23. - 24. 7. v Bardejově na Slovensku, kde se na pozvání Společnosti Bély Kélera zúčastnil dvojí prezentace nové biografické knihy o Kélerovi z pera Pavla Burdycha, předsedy společnosti. Z těchto akcí je zachyceno i několik jeho slov pro místní televizi. Tomáš Jelinowicz pomohl této knize do straussovského světa, neboť jí dal i doslovný anglický překlad.

Pak již síly rychle ubývaly, nemoc si vzala své...

Tomáš Jelinowicz †

S hlubokým zármutkem sdělujeme jménem „Společnosti přátel Josefa Labitzkého“, že nás po dlouhé těžké nemoci, přesto zcela nečekaně, dne 5. srpna 2022 v chomutovské nemocnici, opustil řádný člen a přítel z nejdražších, Ing. Tomáš Jelinowicz.

Narozen 9. prosince 1952 v Praze, absolvoval během základního vzdělání také na hudební škole hru na klavír.

Po „Pražském jaru 1968“ s rodiči emigroval do Kanady, vystudoval vysokou školu technického zaměření, hudba jej však v amatérské podobě provázela stále.

Po „Sametové revoluci 1989“ se rozhodl vrátit zpět do Československa, kde působil po třicet let v předních manažerských pozicích několika významných firem. V Chomutově zakoupil a zveleboval secesní prvorepublikový dům, ale zároveň postupně vzrůstal opět jeho zájem o kulturní dění a hudbu.

V roce 2002 je spoluzakladatelem „České společnosti Johann Strauss“ a v témže roce svou účastí na Jubilejním koncertu ke 200. výročí narození „českého krále valčíku Josefa Labitzkého“ v Krásnu u Bečova se stává také aktivním příznivcem melodií tohoto pozapomenutého mistra. Svým přehledem a orientací ve vídeňské taneční hudbě, bystrými poznámkami a častými přátelskými schůzkami byl od samého začátku našeho setkání mým nejpřednějším spolupracovníkem a zároveň osobním přítelem.

Nejvýznamnější úsilí, spoustu času a znalostí z anglosaského prostředí věnoval velkým projektům straussovské společnosti. Udržoval mnohé kontakty s podobnými společnostmi zejména v Rakousku, Anglii, Švédsku, Německu. Organizačně se podílel na projektech nahrávání méně známých operet Johanna Strausse, několika CD a řídil také český straussovský Bulletin. Bohužel, dlouhodobě připravovaného projektu nahrávání CD skladeb Julia Fučíka, kterého jako „krále pochodů“ zejména obdivoval, se v pardubické filharmonii koncem srpna tohoto roku pro svůj předčasný odchod již neúčastní.

Přátelství, znalosti a osobnost Tomáše Jelinowicze byly nepřehlédnutelné, bude nám všem chybět.

Těmito slovy odkazujeme i svou hlubokou lítost a spoluúčast jeho rodině.

Bohumír Hájek
předseda společnosti

Po zaslání této smutné zprávy zahraničním společnostem a přátelům přicházely obratem nám i sesterské České společnosti Johann Strauss kondolenční smuteční ohlasy. Vážíme si jich od

Peter Kemp*, emeritní prezident The Johann Strauss Society of Great Britain

Stanley Goscombe*, The JSSGB

Norbert Rubey, Wiener Institut für Strauss-Forschung

Christian Simonis, dirigent, Magdeburg

Erwin Meyer*, dirigent, Offenburg

Christian Pollack, dirigent, Vídeň

John Diamond, prezident The JSSGB

Rudolf Maeder*, Švýcarsko

A dalších. Pozn.: s označením * jde o řádné členy SPJL.

CD Julia Fučíka a Eduarda Strausse.

Ve dnech 23. - 27. 8. realizovala v Pardubicích Britská společnost Johanna Strausse (The JSSGB) ve spolupráci s pražskou hudební agenturou ARCO DIVA pro anglickou gramofonovou společnost Naxos během týdne dva kompaktní disky s nám blízkou hudební náplní.

Z průběžných informací od Tomáše Jelinowicze, který byl nezastupitelným oboustranným prostředníkem v přípravě Fučíkových materiálů, vím, že nahrávací tým měl z předchozí spolupráce s orchestrem pardubické Komorní filharmonie velmi dobrou zkušenost a tak se vše opět odehrávalo na jejím domácím pódiu v koncertní Sukově síni v Pardubicích.

Orchestr řídil v náročných nahrávacích frekvencích srpnových dní dirigent Marek Štilec, v režii hlídal kvalitu zvuku mistr Václav Roubal a vše měl v rukách jako režisér dr. Jiří Štilec. A proč nás tyto nové nahrávky budou o něco více zajímat?

I my máme na nich svou spoluúčast. Na CD méně známých valčíků, polek a dalších drobných děl Eduarda Strausse bude také „Herz und Welt“, Polka Mazur op. 131, jejíž tištěný materiál jsem poskytnul anglickým přátelům z karlovarských archivů. Jinde nebyl k nalezení. Je dokladem, že staré archivy speciálně lázeňských orchestrů byly bohaté na tyto autory, dnes, bohužel, velmi málo hraných.

Ještě větší podíl pak máme v repertoáru CD krále českých pochodů Julia Fučíka. A toto CD je opravdu významné, neboť není v symfonických nahrávkách podobných. Dramaturgie dlouho vyhledávala Fučíkovy skladby, které jsou kvalitní a krásné a přesto nebyly dlouho nebo ještě vůbec někým nahrány. Zde jsem poskytnul něco více titulů z hudebního archivu bývalého orchestru Františkových Lázní. Potřebné partitury pak vypracoval zkušený Anders Wiklund z Kodaně, člen anglické společnosti. Já už jsem měl jenom radostnou možnost jejich úspěšné nahrávání osobně v několika frekvencích po dva dny sledovat.

K tomu jedinečná příležitost se po 15 letech osobně opět setkat s Johnem Diamondem, hlavním iniciátorem těchto CD a prezidentem The JSSGB. Mister Diamond s paní byli v Karlových Varech hosty Labitzkého víkendu „Josef Labitzký a Vídeň 2007“.

Jak bylo posléze sděleno, nahrávání proběhlo se zdarem a ke spokojenosti všech. Těšíme se, že se nová CD brzy dostanou i k nám a zejména Fučíkovy skladby si budeme moci zakoupit a opakovaně přehrávat!

Pod Labitzkého lípami 2022

Přátelé odkazu a melodií českého krále valčíku Josefa Labitzkého (†19. 8. 1881) a jeho syna Augusta (†29. 8. 1903) se tradičně sešli „Pod Labitzkého lípami“ na karlovarském hřbitově v Drahovicích v sobotu 17. září.

Předseda SPJL Bohumír Hájek přivítal zástupce Krásna, Bečova, historiky, zejména také paní Olgu Halákovou, krajskou radní pro kulturu a památky. Opakovaně připomněl, že tato setkání nepovažuje

za pouhou vzpomínku na Labitzké, ale že je to jedna z mála příležitostí v roce, kdy lze sdělit členům společnosti a dalším přátelům, ba i náhodným turistům, něco nového toho roku.

A víme, že tento rok 2022 je spojen s připomínkou 220. jubilea Josefova narození v Krásnu a Augusta 190. jubilea narození v Bečově. Uskutečnilo se několik významných akcí, zejména pak přišla na svět první busta jubilujícího Josefa Labitzkého z ateliéru akad.

sochaře Karla Bartáčka. Ten byl také přítomen odhalení dvou kopií busty v Bečově a v Krásnu.

Originál busty v bronzu bude snahou a úkolem naší společnosti dostat do prostoru předsálí nebo sálu nového působiště KSO v obnovovaných Císařských lázních. Při vstřícnosti zainteresovaných institucí, tj. Karlovarského kraje, Města Karlovy Vary, Společnosti Císařské lázně a samozřejmě KSO, který v sezóně 2024 - 2025 oslaví 190 let své existence (1835, Josef Labitzký), by to neměl být velký problém, naopak.

Hudebními vstupy nás tentokrát poctil skvělý houslista Jan Mikeš, jeden z koncertních mistrů KSO. Zahrál dílka Labitzkých a Bacha jak na místě odpočinku Josefa, tak na místě odpočinku Augusta. Lze doložit videonahrávkou.

Na závěr setkání se konalo v blízké restauraci i tradiční družné „Labitzkého kolokvium“.

Vivat Labitzký!

Víkend Německé společnosti Johanna Strausse v Coburgu

Historické hornobavorské město Coburg je významným kulturním centrem a i pro nás Karlovaráky v mnohém inspirativní. Ale to je třeba věnovat se Coburgu v celé šíři více a poznat město návštěvami. Měli jsme takovou příležitost ve dnech 24. - 25. září při setkání německých „straussiánů“.

Proč slavný vídeňský král valčíků a operety v Coburgu? Je známo, že Johann Strauss v roce 1887 přijal pozvání vévody Ernsta II., aby zde vyřešil své nějaké osobní problémy (druhé manželství). Dva roky ve městě pobyl, přestoupil na luteránskou víru, stal se občanem Coburgského vévodství a tím také řádným Němcem (Deutscher). A i když se pak vrátil opět do města na Dunaji, říšským Němcem a evangelíkem zůstal až do své smrti 3. 6. 1899. A cože mají s těmito osobnostmi společného Karlovy Vary? Johann Strauss, bohužel, nic moc, do tehdejšího Karlsbadu nejezdil, dával přednost v léčbě svých neduhů Lázním Františkovým a Mariánským. Sasko-Coburg-Gothajští však přijížděli často. Karlovarskou událostí bylo například „rozloučení s předmanželskou svobodou“ prince Alberta, k čemuž 15. srpna 1839 uspořádal pro šlechtu a honoraci otec vévoda Ernest I. v Poštovním dvoře velkolepý bál. Brzy nato pak Albert odjel do Anglie ke svatbě s mladičkou královnou Viktorií (10. února 1840).

Přidejme epizodu z roku 1871, kdy na doporučení lékařů přijíždí na celé září do Karlových Varů brazilský císař Pedro II. Mimo cest po Evropě pobyl také v Coburgu, aby navštívil rodiče svého zetě Ludvíka Augusta – manžela mladší dcery Leopoldiny, v necelých 24 letech předčasně zemřelé a zde pohřbené.

Konečně toto město a jeho Landes Theater (Zemské divadlo) - po bayreuthském druhé nejvýznamnější „wagnerovské“ divadlo v Bavorsku, byly téměř na padesát let bydlištěm a pracovištěm našeho přítele Jiřího Preisingera (viz v jiném příspěvku jemu věnovaném).

Německá straussovská společnost sdružuje přátele lehčí múzy ze všech spolkových zemí a také ze zahraničí. Při jejich akcích nebo výročních setkáních, z nichž některých jsme se během let zúčastnili, bývá dosti místa a času na koncerty, operetu, ale i na společenské večery. Byla založena v roce 1975 v Hamburgu, od roku 1991 přesídlila z výše

uvedeného důvodu do bavorského Coburgu. Vydává několikrát ročně magazín „Neues Leben“ a jejím předsedou je dr. Ingolf Rossberg, v době největších záplav před dvaceti lety vrchní starosta (primátor) Drážďan.

I tuto hudbymilovnou společnost postihla mnohá proticovidová opatření a mnohé plánované akce se neuskutečnily. Také tento víkend 24. - 25. září byl skromný, přesto se sjelo několik desítek členů a přátel. Valná spolková výroční schůze se konala v sobotu po poledni v místním Kunstvereinu. Připomnělo se vše nutné, odsouhlasila se pokladna i zpráva předsedy dr. Rossberga, vyslechlo se několik zdravotních a příspěvků, včetně mého za karlovarskou SPJL a rovnou se pak směřovalo do již předem zamluveného lokálu oblíbeného hostince „Loreley“.

V neděli se „straussiani“ sešli v 11 hodin v sále evangelického společenského centra „Contakt“, aby vyslechli operetní koncert mladé operní pěvkyně - sopranistky Anniky Egertové, letošní stipendistky německé straussovské společnosti. Stipendium je určené k podpoře jejího dalšího pěveckého studia.

Annika Egertová v programu známých operetních písní vídeňských i dalších autorů zazářila spolu se sobě rovným mladým tenoristou Semjonem Bulinským. Na klavír doprovázel David Grant, pianista, skladatel, aranžér, producent. Nádherný koncert se šarmantní mladou sólistkou se velmi líbil. Sál byl dobře navštíven a publikum bylo spokojené, umělci se odměnili přídavky.

Je potěšující, že do měsíce přišlo od německé společnosti poděkování za naši účast a jako dárek záznam koncertu na DVD.

Všem členům Společnosti přátel Josefa Labitzkého (Karlovy Vary)
jako i přátelské České společnosti Johann Strauss (Brno)
a Společnosti Bély Kélera (Bardejov)
**přejeme hodně zdaru a krásné valčíkové muziky
v novém roce 2023!**

+ bonus do nového roku – příspěvek pro Bulletin č. 1/ 2023 ČSJS:

Novoroční koncert 2023 Orchestru „Die flotten Geister“ v Karlových Varech

Bohumír Hájek

Opakovaná pozvání jsou vždy nejlepší vizitkou úspěšných Novoročních koncertů „našeho“ Johann Strauss orchestru Vídeň – Coburg v Městském divadle v Karlových Varech! I přestože se toho dne nabízí k návštěvě několik koncertů v lázeňských domech, hotelích a sanatoriích, ty největší programy připravuje Grandhotel Pupp ve spolupráci s Karlovarským symfonickým orchestrem a Městské

divadlo s orchestrem dalším, většinou salonním. V tomto případě letos s orchestrem nám dobře známým.

Pro nás - hudbymilovné interesanty pak ale novoroční sváteční den vypadá asi takto: Obvykle nejspíše oželíme dopolední novoroční bohoslužbu, neboť se „musíme“ připravit k 11. hodině na živý televizní přenos koncertu Vídeňských filharmoniků. Dívat se na vysoce kultivovaný projev tohoto orchestru z nádherně vyzdobeného Zlatého sálu Musikvereinu je neskonalý zážitek. Navíc pro nás

je v programu vždy něco extra zajímavého.

Před dvěma roky to bylo například uvedení slavného valčíku Karla Komzáka syna - Bádenská děvčátka, op. 257. Letos jsem očekával trochu raritní záležitost spjatou se skladatelskou rodinou Hellmesbergerů.

Patrně mnou poskytnutý jedinečný skvěle zachovaný, byť rukopisný, materiál z archivu kdysi karlovarského lázeňského orchestru - když podobný nebyl v archivech nikde jinde k nalezení, se stal podkladem k vytvoření materiálu zcela nového, ze kterého pak bylo hráno. Jde o Zvonkovou polku

(Glocken-Polka) s Kvapíkem z Baletu Excelsior Vídeňští filharmonici s dirigentem Franzem Welser-Möstem Josefa Hellmesbergera juniora. Poptával se mě Michael Totzauer, archivář, 1.1. 2023 (foto z TV) který kompletuje dílo rodiny Hellmesbergerů. Jsme ve spolupráci již desítku let a o působení Hellmesbergerů v západočeských orchestrech jsme si již něco řekli.

Sotvaže Vídeňští filharmonici skončí Radeckého pochodem svůj program, dáme i my popolední pauzu na novoroční oběd, který korunujeme rádoby vídeňskou kávou – dříve tradičně u karlovarského Meinla zakoupené.

A spěcháme na další koncert toho dne – v 16 hodin začíná Novoroční koncert Karlovarského symfonického orchestru „Gala opera a opereta“ ve Slavnostním sále Grandhotelu Pupp. Je konán ve shodě Pupp s hotely dalšími, neboť lůžková kapacita těchto zařízení je pravidelně maximálně vytížená a zahraniční návštěvníci po prohřené silvestrovské noci uvítají program dramaturgicky odlehčený, přesto na vysoké profesionální úrovni odvedený. KSO je toho zárukou, letos splnil očekávání.

Pod taktovkou bývalého šéfdirigenta Jana Kučery zazněl program operní předejrou k Figarově svatbě počínající a přes známé árie Mozartovy, Donizettiho a Pucciniho pak ve druhé části směřující k našim oblíbeným.

Operními i operetními písněmi a duety se mohli blýsknout orchestru již známí sólisté Karolína Žmolíková Cingrošová (soprán) a Daniel Klánský (basbaryton). Mohlo by se říci, že karlovarskému orchestru jsou

známi všichni čeští a moravští pěvci, neboť téměř všichni se během studií každoročně zúčastňují opakovaně v několika kategoriích Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka, jejíž 57. ročník letos na podzim opět proběhne. Program s odpovídajícím velkým ohlasem u mezinárodního publika ukončil Straussův valčík Na krásném modrém Dunaji a Offenbachův Kankán z Orfea v podsvětí. Novoroční podvečerní koncert KSO je obvykle bez přestávky a to je dobře, neboť po čtvrtroce stiháme v překrásném karlovarském divadle ještě i část akustické zkoušky orchestru námi nejočekávanějšího - Johann Strauss orchestru Vídeň – Coburg!

Tento nám milý salonní orchestr, jak víme, přijíždí z Brna, kde se schází víceméně mezinárodní obsazení orchestru a kde také zkouší. Do Karlových Varů přijel i tentokráte bez dirigenta, tuto úlohu zastane často zkušený primárius. O to více musí být pak orchestr sebraný a v nuancích tempových, rytmických a dynamických velice pozorný. Obsazení orchestru není velké. Splňuje však to základní - smyčcový kvintet je obohacen o nástroje umožňující barevnou instrumentaci výrazně povýšit krásu melodií a rytmů uváděných skladeb.

Toho všeho se v plné míře dostávalo z pódia do auditoria divadla, většinou také zaplněného mezinárodním publikem. Přijel ale například i plný autobus natěšených posluchačů až z krušnohorských Kraslic, v Čechách vůbec nejznámějšího města se staletou tradicí výroby hudebních nástrojů.

Program koncertu byl jasně daný: „Světlem operety!“ V takovém programu není místa pro často slzavé operní árie. Operetní melodie, písně, duety, ale i valčíky, polky a pochody přímo „letí“ a jen pauza na oddech, sklenku vína či kávu je zastaví.

K programu samotnému snad postačí jen výčet autorů. Tedy Schrammel, Fahrbach, Nedbal, Lehár, Stolz, nezbytný Johann Strauss syn, ale všechny tentokrát „trumfnul“ Emmerich Kálmán s šesti operetními písněmi a duety! Sólově přispěl koncertní mistr orchestru Pavel Mikeska (také koncertní mistr Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín) přednesem Massenetovy Meditace z opery Thais.

Vynikajícími pěveckými sólisty byli sopranistka Luisa Albrechtová a tenorista Milan Vlček. S orchestrem spolupracují opakovaně a víceméně pravidelně. Role moderátora v několika jazycích se s přehledem zhostil Alexandr Komarnický z Mariánských Lázní.

*Po koncertu na pódiu divadla v Karlových Varech:
Hana Hájková, Věra Chalupecká (v zastoupení orchestru),
Gabriela Hospodárová (produkční)
a Bohumír Hájek.*

I tento koncert měl svůj závěr, tradičně také s Radeckého pochodem, byť je jisté, že by posluchači seděli a seděli. Ale do Brna je cesta daleká a pro hudebníky v pracovním poměru čekají již dopoledne další orchestry. Vivat Johann Strauss!

Co nás čeká v novém roce 2023, v nejbližší době, plány, termíny, akce, aktivity?

- Oslovit odbor kultury a zastupitele Karlovarského kraje s iniciativou „Busta Josefa Labitzkého pro Císařské lázně“.
- 27. 4. podpořit účastí prezentaci knihy „Béla Kéler – maestro z Bardejova“ Pavla Burdycha (předsedy Společnosti Bély Kélera) v Městské knihovně v Praze.
- 3. 6. v 17 hodin se koná 24. slavnostní operetní koncert Johann Strauss orchestru Wien - Coburg v sále Zámku Slavkov (Austerlitz) u Brna. Sólisté Luisa Albrechtová (soprán) a Milan Vlček (tenor), koncertní mistr Jiří Pospíchal. Koncert spolupořádá ČSJS, jsou očekáváni hosté z Vídně a další.
- 15. - 17. 6. se bude konat po několikaleté rekonstrukci slavnostní otevření Císařských lázní. Po tři dny s moderací Marka Ebena, večer 16. 6. přenáší ČT ART. Karlovarský symfonický orchestr (Labitzkého kapela, zal. 1835) zahraje poprvé v novém multifunkčním sále. Do předsálí by měla v příštích 1 – 2 letech směřovat busta Josefa Labitzkého. Orchester bude vstupovat do 190. sezóny.
- 5. 7. se v Krásně narodil Josef Labitzký, uskuteční se setkání u Labitzkého lavičky, program a pozvání bude upřesněno.
- v červnu – červenci by mohly být k dispozici CD „Josef a August Labitzký“, sdělení dir. Christiana Simonise.
- září – „Pod Labitzkého lípami“ v Karlových Varech – Drahovicích, bude upřesněno.

SPJL eviduje k současnosti (po 15 letech svého založení (2008)) tyto členy:

Bohumír Hájek, Karlovy Vary, 2008
Tomáš Jelinowicz†, Chomutov, 2008
Stanley Goscombe, Chipping Norton / Velká Británie, 2008
Jiří Preisinger†, Coburg / Pozořice, 2008
Manfred Prem, Kraslice, 2008
Jan Bartoníček, Praha, 2008
Milada Romanová, Havířov – Podlesí, 2008
Dagmar Křtěnská, Pacov, 2008
Bohuslava Hejdová, Karlovy Vary, 2008
Česká společnost Johann Strauss, Brno, 2008
Leif Johannisson†, Trangsund / Švédsko, 2008
Daniel Hrouda, Calgary / Kanada, 2009
Miroslav Velič, Karlovy Vary, 2009
Štefan Britvík, Praha, 2012
Rudolf Maeder, Feuesthafen / Švýcarsko, 2016
Peter Kemp, Marlow Bottom / Velká Británie, 2016
Hana Hájková, Karlovy Vary, 2016
Jaroslav Svejkovský, Karlovy Vary, 2016
Erwin Meyer, Renchen / Německo, 2016
Olga Haláková, Bečov nad Teplou, 2017
Rudolf Káva, Bečov nad Teplou, 2017

Město Bečov nad Teplou, 2017
Lenka Schierlová Luňáčková, Toužim, 2018
Joachim Ruppert, Seeheim-Jugenheim / Německo, 2018
Josef Kunc, Útvina, 2018
Josef Václav Nečas, Ostrov, 2020
Alžběta Pospíchalová, Karlovy Vary, 2020
Erich Kříž st., Krásno, 2020
Město Krásno, 2020
Zdeňka Vojtková, Karlovy Vary, 2021
Jana Daňhelková, Karlovy Vary, 2021
Lieselotte Farkashazi, Linz / Rakousko, 2021
Friedbert Ruppert, Karlovy Vary, 2021
Josef Brtek, Sokolov, 2021
Soňa Toufarová, Karlovy Vary, 2022
Darina Kosorinová, Karlovy Vary, 2022
Jiří Šindelář, Bečov nad Teplou, 2022
Jan Mikeš, Cheb, 2022
Miroslav Kovář, Karlovy Vary, 2022
Milada Kovářová, Karlovy Vary, 2022

Poznámkou k přehledu členů SPJL.

Jak vidíme, přehled členů společnosti vykazuje řadu jmen přátel ze zahraničí – Velká Británie, Švédsko, Kanada, Švýcarsko, Německo, Rakousko. Jsou nebo byli mezi nimi i členové tamních společností Johanna Strausse. Skrze nich tak máme i kontakty na tyto společnosti, s některými aktivně spolupracujeme. Japonská společnost dokonce posílá pravidelně své měsíční bulletiny. Všichni tito blízcí i vzdálenější přátelé mají zájem o informace aktivit k dílu a odkazu „českého krále valčíku“ Josefa Labitzkého a jeho syna Augusta.

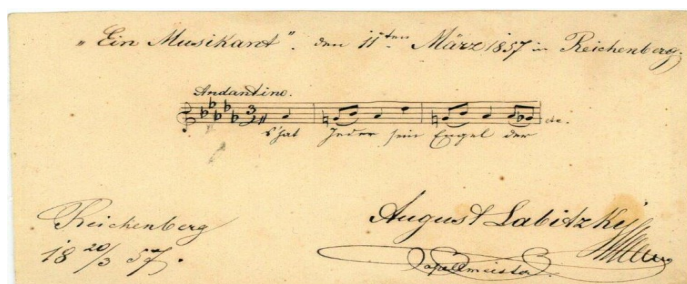
*S odchodem přítele Tomáše Jelinowicze, který měl tyto mnohé kontakty v jazyce anglickém na starost, vyvstává problém, kdo by mohl jeho vstřícnost a ochotu v této věci převzít, nahradit. **Budeme rádi za každou nabídku nezištné fundované pomoci.** Podobně i v jazyce německém.*

Konstatujeme také, že někteří z našich členů již mají za svým jménem křížek, s dalšími nemáme potřebný nebo vůbec nějaký kontakt. Kontakty v současné době omezujeme na e-mailovou poštu, obálkovou zcela výjimečně.

Rád bych Vás všechny při této příležitosti vyzval k podpoře našich společných aktivit nejen účastí, ale také 1 x ročně zasláním dobrovolného členského příspěvku libovolné výše na bank. účet společnosti: 020001-0800352389/0800.

***Příspěvek lze dát i proti stvrzení osobně.** Váš příspěvek bude pečlivě evidován. Děkujeme.*

*Významnou pomocí by pro společné aktivity bylo, kdyby kdokoliv přišel s **kontaktem na firmu, společnost, prosperující osobu coby sponzora nebo donátora akce či koncertu.** I zde předem děkujeme!*

KONEC / FINE

